

[Continuare din numărul trecut]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

În China, lucrarea luase proporții. Misionarul Meadows, încă înainte de răscoala de la Yangchow, părăsise lucrarea de la Ningpo, unde mai erau și alți misionari și se mutase într-o provincie mai la nord, unde trăiau vreo douăzeci de milioane și nu era nici un misionar protestant.

Acum, din lipsă de fonduri, se părea că toată lucrarea lui Hudson se prăbușește.

E minunat însă cum Dumnezeu știe să-și poarte lucrarea nu spre faliment, ci spre biruință. El a găsit un om fără bani în buzunare, fără holde sau fabrici ; un om care, ca și păsările cerului, trăia doar din mila Domnului.

De un așa om s-a servit în zilele de criză. Acel om a fost George Müller, care pe acea vreme hrănea prin credință 2.000 de orfani la Bristol, în Anglia.

El ceruse Domnului bani și pentru propășirea Împărăției Sale.

Încă înainte de răscoală, Domnul îi pusese pe inimă să ajute cu o parte din

banii veniți pe misionarii din China. Așa că, acești bani au sosit tocmai la timp și misionarii nu au dus lipsă.

Donățiile făcute misiunii din China Interioară de către George Müller în următorii ani s-au cifrat la 10.000 dolari anual.

După 12 ani de la căsătorie, după nașterea celui de al cincilea copil, în anul 1869, în timp ce în China bântuia holera, Maria a fost atinsă de această boală și a plecat în veșnicie. La fel și doi copii.

Inima lui Hudson a fost cu totul zdrobită, dar această zdrobire n-a micșorat, ci a mărit încrederea lui în Domnul.

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XII, NR. 555 | 28 Iunie 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine ; nu te uita
cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău :
Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te
sprijin cu dreapta Mea biruitoare.”
[ISAIA 41 : 10]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuiți ?

Editorial. Victorios în văpaie

„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit ?” (Matei 27 : 46)

Hoboken este acea parte a portului din New York, care se formează prin vărsarea râului Hudson.

Acolo nu este numai țărmul strâns ocupat cu vapoare care se încarcă și se descarcă și magazii înalte ticsite cu mărfuri, ci în afară, în suprafața apei se întind multe sute de metri de punți de lemn tari și late (numite *Piers*), cu depozite de mărfuri, la care amarează marile vapoare rapide și vapoarele de mărfuri ale companiei Norddeutschen Lloyd și ale liniei Hamburg-America.

Așa că și sâmbătă, în 30 iulie, la punțile din Hoboken erau cinci mari vapoare transoceanice : „Kaiser Wilhelm der Grosse”, „Saale”, „Bremen”, „Main” și „Thingwalla”.

Câteva minute după ora patru, un docher a descoperit că în una din magazii, un val de lână era în flăcări.

Pentru că aici erau depozitate mari cantități de lână, multe butoaie cu terpenină și alte materiale inflamabile, focul s-a întins cu o viteză nebună ; el sărea peste suprafața apei de la o punte la alta, a cuprins vapoarele care, fără a avea presiune în cazane, zăceau întepenite la mal, a cuprins depozitele de pe mal și în câteva minute a transformat totul într-o mare de foc.

Prin două remorchere chemate acolo, s-a reușit să tragă uriașul vapor „Kaiser Wilhelm der Grosse” în larg, unde a plutit pe fluviu până a fost stins focul.

Între timp, „Saale”, „Main”, „Bremen” și „Thingwalla” zăceau încă neajutorate la puntea lor.

[În fotografia de mai sus este Vaporul *Saale*]

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Toată partea superioară a vapoarelor era în flăcări ; și în interior focul se întindea repede ; echipajul părea lăsat pradă morții prin foc.

Cu mare primejdie și efort s-a reușit, în sfârșit, să fie desprinse „Bremen”, „Saale” și „Main” și trase în larg.

Spectatorii puteau observa câte dintre victime se osteneau să se cațere afară prin micile saborduri, dar numai foarte puțini reușeau.

Alții săreau peste bord, mulți se înecau, unii au fost salvați. Sus, pe puntea de comandă a lui „Saale”, care ardea, stătea căpitanul Mirow.

Flăcările pâlpâiau în jurul lui, hainele i s-au aprins,, dar omul arzând rezista pe locul lui, până s-a prăbușit leșinat, cu capul înainte, în vaporul arzând.

„Saale” a mai plutit o porțiune de drum pe fluviu, apoi a eșuat în fața unei insule din apropiere.

„Bremen” a fost stins curând ; „Main” a eșuat așa, încât a putut fi ridicat ; „Thingwalla” a ars de tot.

În timp ce marea nenorocire a îmbrăcat în doliu multe familii și a provocat compasiune pe tot globul pământesc, destoinicia și sacrificiul căpitanilor germani a stârnit admirația generală.

Între ei era căpitanul Mirow, omul care arzând pe vaporul arzând, a rămas pe loc și și-a găsit moartea în flăcări, ca o pildă luminoasă, încadrat în rândurile eroilor marini ai Germaniei.

Numele și fapta lui au străbătut ziarele tuturor țărilor, fotografia lui a fost foarte răspândită în Germania.

„Saale”, care plutea în flăcări pe fluviul Hudson, a fost fotografiat.

Această poză era privită cu emoție ; ochiul voia, prin norii de flăcări și fum, să descopere statura de pe puntea de comandă – zadarnic.

Tu, cel care citești aceasta și te minunezi și știi să apreciezi devotamentul, care aici a fost dovedit până la moarte, permite să ți se aducă aminte că un altul a mers la moarte pentru tine, într-o suferință și o moarte nemărginit mai adâncă și mai plină de chin decât sfârșitul acelui bărbat loial.

Isus, Fiul lui Dumnezeu, a venit din slavă pe acest pământ, să caute și să mântuiască ce era pierdut - și anume, pe tine !

Pentru tine și pentru mine, Domnul slavei a mers în adâncul suferinței.

Tot drumul Lui de la iesle până la cruce a fost suferință, căci El, Cel fără păcat, a trecut prin mijlocul păcătoșilor ; El a simțit peste tot vrăjmășia față de Dumnezeu și înstrăinarea față de Dumnezeu - n-a fost nimeni pe pământ, care să-I înțeleagă inima, dar El a simțit toată suferința și durerea în jurul Lui, tot blestemul păcatului care zace pe oameni și pe creație, ca pe propria lui suferință, căci El îi iubea pe păcătoși cu dragoste dumnezeiască, desăvârșită.

Dar Satan i-a dus pe oamenii orbiți în lupta împotriva marelui lor Mântuitor.

Privește-L pe Isus, vândut de Iuda, prins de vrăjmașii Lui și legat, părăsit de ucenici, lepădat de Petru sub jurământ, batjocorit de Irod, biciuit la porunca lui Pilat din Pont, lovit cu pumnii în față de către soldați, scuipat și încununat cu spini, respins de poporul Israel sub strigătul „Răstignește-L ! Răstignește-L !”, declarat nevinovat în fața scaunului de judecată

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

roman și totuși osândit.

Privește-L pășind sub cruce afară și pe dealul Golgota bătut în cuie pe lemnul blestemat de către soldați ; privește-L atârând pe cruce între cer și pământ, batjocorit și hulit de farisei și de tot poporul - Creatorul murind de mâna creaturilor Lui !

Aceasta a îndurat Fiul lui Dumnezeu din partea oamenilor pe care i-a iubit, pentru care a suferit !

Dar când spre ceasul al șaselea soarele și-a pierdut lumina, omul batjocorit a amuțit – pe oameni i-a apucat groaza când creația a mărturisit moartea Creatorului ei.

Omul a ajuns la o înțelegere cu ceea ce poate el să-I facă Fiului lui Dumnezeu, dragostei lui Dumnezeu, pentru a-L copleși cu chin și ocară.

Dar acum Fiul Sfânt al lui Dumnezeu a intrat în judecată lui Dumnezeu, a fost părăsit de Dumnezeu !

Fiul lui Dumnezeu a fost făcut păcat pentru noi. Dumnezeu S-a purtat cu El potrivit cu ceea ce meritam noi după firea noastră, după inima noastră rea și potrivit cu ceea ce meritau faptele noastre și comportamentul nostru.

Isus a luptat pe rând în cele trei ore de întuneric ale Sale, cu ceea ce este scris în Psalmul 22, El a fost despărțit de dragostea lui Dumnezeu prin vina noastră, El a fost lăsat pradă atacurilor, furiei, puterii și vicleniei lui satan.

În durerea Lui adâncă a trebuit să strige :

„Mulți tauri m-au înconjurat, cei puternici din Basan m-au împresurat.

Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu care sfâșie și răcnește. - Scapă-Mă din gura leului !” (Psalmul 22 : 12 - 13 și versetul 21)

Ceea ce a câștigat prin luptă Fiul lui Dumnezeu, când El, Leul din seminția lui Iuda l-a biruit suferind și murind pe satan, leul care răcnește, va fi veșnic lăudat de poporul mântuit al lui Dumnezeu și admirat de îngeri.

Cuvintele : „**Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit ?**” denotă adâncurile adâncurilor suferinței din întunericul de pe Golgota.

Niciodată copiii lui Dumnezeu nu vor admira și lauda de ajuns dragostea care a dat această luptă, care a îndurat supus această suferință pentru vrăjmași, nerecunoscători, pentru păcătoși murdari, egoiști, pentru asemenea oameni cum suntem noi din fire !

Credința o privește și exclamă : **pentru mine !** Inima o apucă, încât munții proprii vinți sunt aruncați în marea îndurării lui Dumnezeu. Copiii lui Dumnezeu privesc adorând pe Isus și strigă cu bucurie :

„**Sunt mântuit! Mulțumiri fie aduse Ție, Doamne, pentru dragostea Ta de nespus și pentru adâncurile suferinței Tale !**”

Ceea ce a făcut, a purtat și a suferit Isus, nu-și poate închipui nici o inimă omenească, pentru că El a fost Dumnezeu din veșnicie. El a făcut-o din dragoste pentru tine !

*Veșnic să-L vezi stând în fața ta,
Cum El, ca un Miel liniștit,
Însângerat și palid se vedea,
Pe lemnul crucii răstignit ;
Cum setos lupta pentru sufletul tău,
Ca să nu lipsească din meritul*

Său ;

*Și atunci și la tine S-a gândit
Când a strigat : „S-a isprăvit !”*

[Continuarea în numărul următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]*